

на да варди тѣло-то мѡ, сомнавала са въ истинно-то мѡ умирање, и желала да испита надѡ тѣло-то мѡ различни за сживаване средства, наченала да го растриба съ спиртове (ѡфори, нишаджръ рѡхѡ и риганско масло съ ракіа), и да го обвива съ топли кѡрпи и пелени. Таа работила за много време не показвала никаква полза, заради това и умерена-та стара жена щела да са остави; но едѡмѡ баба-та задрѡмала, изведнѡш ѡ развѡдилъ плачатѡ на сживало-то дѡте.

Гражданскіата Генералъ-Шговъ-Докторъ Рихтеръ знала въ Москва 90 годишния старецъ Ситниковъ, кей-то въ сетни-те години на животатѡ си нѣколко пѡта падалъ въ литаргически сѡнъ, кей-то са продължавалъ отѡ едно до два денонесіа (по 48 часа). Въ такѡва припадокѡ старецатѡ напослѡдекѡ и умралъ въ 1834 година.

Ето годишния старецъ Геласъ, пастора въ Лангратѡ, въ Агентска-та епархіа, 30 Априліа 1773 година, падналъ въ сѡнъ, совершенно приличанъ съ умирање-то. За счастіе че той са свѡдилъ въ това сѡшто време, кога-то сичко-то било пригетвано за да го зароваатѡ.

Шейсе годишния Дверанинъ (Бейзаде), кей-то тѡглише отѡ тошка боласъ, падналъ въ такѡва каалдисване, щето го счели за умралъ. Наканили са да го распоратѡ за боласъ-та мѡ, но единъ отѡ Доктери-те въ това време видалъ въ лице-то на умрѡлия нѣкъс промѡнаване. Покаралъ мѡ пѡса (намазатѡ), и усетилъ легко тѡпане на жила-та, заради това мѡ и налалъ нѣколко капки вино въ уста-та, и съ вино-то мѡ